

Houtzagerijen

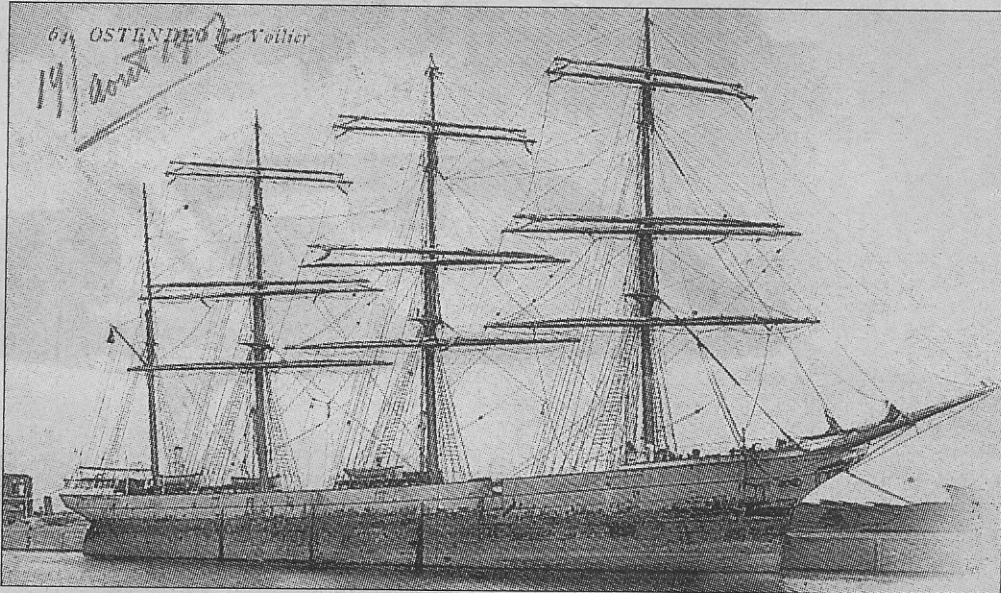
Vanaf het einde van de jaren 1800 tot ver in de 20ste eeuw was Oostende een belangrijke haven voor de invoer van hout, dat voornamelijk uit Scandinavië kwam en met drie- en viermasters werd vervoerd.

Er is een tijd geweest dat de houtzagerijen in de omgeving van de haven als paddestoelen uit de grond rezen.

Zaagmolens

Al begin de jaren 1800 werden uit de bossen van Scandinavië per schip grote hoeveelheden bomen aangevoerd. Hier werden de bomen in planken gezaagd en men had daarvoor tot ver op de wijk Sas-Slijkens zaagmolens gebouwd.

Na enkele jaren begonnen de noordelijke landen de bomen evenwel zelf te zagen om ze dan in planken te vervoeren; dat kwam voor hen goedkoper uit. Oostende drong bij de regering van Napoleon aan om hogere taken

Een viermaster die hout had gelost in het houtdok.

te heffen op het ingevoerd gezaagd hout. Ondanks het vele aandringen werd daaraan geen gevolg gegeven, zodat de zagerijen van Molendorp na enkele jaren failliet gingen.

Bloeiende houthandels

Het Scandinavisch hout kwam verder in grote planken in Oostende toe. Toch een bloeiende handel, zo bleek, want bij de uitbreiding van de haven werd een groot houtdok aangelegd. Er werd ook nog verder hout gelost aan het der-

de handelsdok, waar men houten schepen bouwde.

Het nieuwe houtdok werd een succes. Verschillende grote houthandels vestigden zich daar. Ook nieuwe houtzagerijen, want dikwijls nog moesten de grote planken op andere maten gezaagd worden.

Toen de meeste huizen nog met kolenkachels werden verwarmd gingen de gezinsleden hout sprokkelen tussen de vele rijen opgestapelde planken. Er vielen altijd wel stukken hout te rapen.

De snauwerij van Zagaert

De houtzagerijen waren een begrip in Oostende. Men had er F. Leys & A. Draeck in de Vergunningenstraat en de firma Henri Deweert en zonen, bekende invoerders van hout uit het noorden en uit Amerika. Later kwam daar nog de firma Snauwaert bij. Van deze laatste zei men wel eens spottend: *de snauwerij van Zagaert*. En daar zat wel wat waarheid in, want personen die niet in de houtnijverheid actief waren, werden er onverbiddelijk weggejaagd. Men had enorme schrik voor brand. Dat was ook de reden waarom de brandweerkazerne van de haven dichtbij het houtdok werd gebouwd. Ze werd vorig jaar afgebroken nadat ze jaren buiten gebruik was.

Drama

Maar de houtnijverheid zorgde ook voor ellende en verdriet. Velen zullen zich nog het drama herinneren van het Oostendse schip dat hout was gaan laden in Scandinavië. Het schip zou nooit meer zijn thuishaven bereiken, want, zonder dat men er nog iets van terugvond, verging het met man en muis.

Soms werden de planken dicht tegen de hangars gelost.